

Florin Ioniță

Mihail Stan

Anca Davidoiu-Roman

Marilena Lascăr

Florentina Leucuția

*Limba și literatura română
pentru pregătirea
Evaluării Naționale
2019*

- Sinteze
- Aplicații corelate competențelor
- Teste

clasa a VIII-a

Cuvânt-înainte

13

Calendarul Evaluării Naționale – clasa a VIII-a, 2019

14

PARTEA I SINTEZE. LIMBĂ ȘI COMUNICARE

I. Fonetica	17
A. Sunet. Literă. Corespondența dintre litere și sunete	17
B. Vocale. Semivocale. Consoane. Diftongi. Triftongi. Hiat	18
C. Silaba. Despărțirea cuvintelor în silabe	19
Aplicații I. Fonetica	22
II. Lexicul/Vocabularul	23
A. Cuvântul	23
B. Sensul cuvântului și contextul	23
C. Mijloacele de îmbogățire a vocabularului	24
C.1. Derivarea cu sufixe și/sau cu prefixe	24
C.2. Compunerea	28
C.3. Conversiunea	29
D. Sinonime. Antonime. Omonime. Paronime	31
D.1. Sinonime	31
D.2. Antonime	32
D.3. Omonime	32
D.4. Paronime	33
E. Greșeli de exprimare. Cacofonia. Pleonasmul	33
Aplicații II. Lexicul/Vocabularul	34
III. Morfosintaxa	36
A. Observații asupra substantivului	36
B. Conversiunea pronumelui în adjecтив pronominal	39
C. Numeralul. Valori de întrebuițare morfologică	41
D. Verbele copulative	42
E. Prepoziția și locuțiunea prepozițională	43
F. Conjuncția și locuțiunea conjuncțională	45
F.1. Conjuncții și locuțiuni conjuncționale coordonatoare	45
F.2. Conjuncții și locuțiuni conjuncționale subordonatoare	45
G. Adverbale și locuțiunile adverbiale predicative	46
H. Funcțiile sintactice ale verbelor la moduri nepersonale	47
I. Expansiunea și contragerea	49
J. Observații asupra subiectului	50
J.1. Subiect exprimat	50
J.2. Subiect neexprimat	51
J.3. Dificultăți ale subiectului exprimat	51

K. Observații asupra atributului	53
L. Observații asupra subordonatei predicative	56
M. Observații asupra unor complemente	57
M.1. Complementele necircumstanțiale	58
M.2. Complementele circumstanțiale	60
N. Construcții de fraze	61
Aplicații III. Morfosintaxa	62
IV. Lectura. Noțiuni de teorie literară	63
A. Textul literar și textul nonliterar	63
B. Despre cum se citește un text literar sau nonliterar	65
C. Cerințe și răspuns. Înțelegerea baremului	66
D. Despre modurile principale de expunere	67
D.1. Descrierea	68
D.2. Narațiunea. Opera epică	69
D.3. Dialogul	72
E. Despre eul liric	73
Aplicații IV. Lectura. Noțiuni de teorie literară	75
F. Redactarea diferitelor tipuri de texte. Rezumatul. Caracterizarea unui personaj. Textul descriptiv. Textul narativ. Textul de tip argumentativ	76
F.1. Rezumatul	77
Aplicații IV. Rezumatul	78
F.2. Caracterizarea unui personaj	79
Aplicații IV. Caracterizarea unui personaj	80
F.3. Redactarea unui text descriptiv	81
Aplicații IV. Redactarea unui text descriptiv	82
F.4. Redactarea unui text narativ	82
Aplicații IV. Redactarea unui text narrativ	84
F.5. Redactarea unui text de tip argumentativ	84
Aplicații IV. Redactarea unui text de tip argumentativ	85
G. Genuri literare. Opera lirică, epică sau dramatică	86
G.1. Genul liric	86
Aplicații IV. Genul liric	87
G.2. Genul epic	88
Aplicații IV. Genul epic	90
G.3. Genul dramatic	91
Aplicații IV. Genul dramatic	93
H. Specii literare studiate. Doina. Balada. Basmul. Pastelul. Fabula. Schița. Nuvela. Romanul	94
H.1. Doina (populară)	94
Aplicații IV. Doina (populară)	96
H.2. Balada (populară)	96
Aplicații IV. Balada (populară)	98
H.3. Basmul (popular)	99
Aplicații IV. Basmul (popular)	101

H.4. Pastelul	102
Aplicații IV. Pastelul	105
H.5. Fabula	105
Aplicații IV. Fabula	108
H.6. Schița	108
Aplicații IV. Schița	110
H.7. Nuvela	111
H.8. Romanul	113
I. Semnificația titlului	114
Aplicații IV. Semnificația titlului	116
J. Mesajul/Semnificația mesajului	117
Aplicații IV. Mesajul/Semnificația mesajului	119
BAREME DE CORECTARE ȘI DE NOTARE ALE APlicațIILOR	120
Aplicații I. Fonetica	120
Aplicații II. Lexicul/Vocabularul	121
Aplicații III. Morfosintaxa	123
Aplicații IV. Lectura. Noțiuni de teorie literară	123

PARTEA A II-A

APLICAȚII CORELATE COMPETENȚELOR DIN PROGRAMĂ

I. Receptarea mesajului scris, din texte literare și nonliterare, în scopuri diverse	126
1.1. Dovedirea înțelegerii unui text literar sau nonliterar, pornind de la cerințe date	126
Idei principale, idei secundare; ordinea logică și temporală a ideilor/a întâmplărilor dintr-un text	126
Moduri de expunere (narațiune, descriere, dialog)	128
Structuri în textele epice (logica acțiunii, timp, spațiu, modalități de caracterizare a personajelor, relațiile dintre personaje, naratorul) și lirice (concordanța dintre forma grafică a poeziei și ideea transmisă de aceasta, eul liric)	132
Subiectul operei literare, momentele subiectului	137
Procedee de expresivitate artistică (figuri de stil: personificarea, alegoria, aliterația, metafora, hiperbola, epitetul, comparația, repetiția, enumerarea, antiteza)	139
Elemente de versificație (măsura, rima, piciorul metric, ritmul, versul, strofa)	139
Sensul propriu și sensul figurat al unor cuvinte într-un context dat	142
Trăsături specifice genului epic, liric și dramatic în opere literare studiate sau în texte la prima vedere	143
Trăsături ale speciilor literare: schița, basmul popular, pastelul, fabula, nuvela, romanul, doina populară, balada populară	148
Texte literare (populare și culte, aparținând diverselor genuri și specii); texte nonliterare	162

1.2. Sesizarea corectitudinii și a valorii expresive a categoriilor morfosintactice, a mijloacelor de îmbogățire a vocabularului și a categoriilor semantice studiate, a ortografiei și punctuației	168
Arhaisme, regionalisme și neologisme; cuvinte derivate, compuse sau obținute prin schimbarea valorii gramaticale/conversiune	168
Mijloacele interne de îmbogățire a vocabularului (derivarea, compunerea, schimbarea valorii gramaticale/conversiunea), familia de cuvinte; mijloacele externe de îmbogățire a vocabularului	172
Ortografiera diftongilor, a triftongilor și a vocalelor în hiat; despărțirea cuvintelor în silabe	174
Semne de punctuație: punctul, virgula, două puncte, ghilimelele, linia de dialog, exclamării, cratima, punctul și virgula, linia de pauză	176
Semne ortografice: cratima, punctul	176
Valori expresive ale nivelurilor limbii (fonetic, lexical și morfosintactic) într-un text dat; elemente de limbă și de stil în textul literar; figurile de stil, versificația	180
Categoriile morfolo- gice specifice părților de vorbire (conform programelor școlare pentru clasele a V-a – a VIII-a): părțile de vorbire flexibile (verbul, substantivul, articolul, pronumele, numeralul, adjec- tivul) și neflexibile (adverbul, prepoziția, conjuncția, interjecția); relații și funcții sintactice	182
Categoriile semantice studiate: sinonime, antonime, omonime, cuvinte polisemantice; construcții pleonastice; sensurile cuvintelor în contexte diferite	190
Elemente de sintaxă a propoziției și a frazei (probleme de acord; funcții sintactice; tipuri de propoziții principale și subordonatele indicate de programa școlară; propoziția regentă, elementul regent, cuvintele și construcțiile incidente; relații sintactice; topică și punctuație; valori stilistice ale folosirii acestora în textul dat)	190
1.3. Identificarea valorilor etice și culturale într-un text, cu exprimarea impresiilor și preferințelor	197
Elemente etice și culturale în texte literare și nonliterare și exprimarea propriei atitudini față de acestea	197
II. Utilizarea corectă și adecvată a limbii române în producerea de mesaje scrise, în diferite contexte de realizare, cu scopuri diverse	201
2.1. Redactarea diverselor texte, cu scopuri și destinații diverse, adaptându-le la situația de comunicare concretă	201
Elemente de redactare a unor compuneri pe o anumită temă/urmărind un plan dat sau conceput de elev; părțile componente ale unei compuneri; organizarea planului unei compuneri pe o temă dată; structurarea detaliilor în jurul ideii principale; dispunerea în pagină a diverselor texte; scrierea îngrijită, lizibilă și corectă	201
Redactarea unor texte reflexive și imaginative (compuneri care presupun exprimarea propriilor sentimente cu ocazia unui eveniment personal, social sau cultural); evidențierea unor trăsături ale unui obiect (peisaj, operă de artă, persoană) într-o descriere	204
Redactarea unor scurte narațiuni; continuarea unor dialoguri; redactarea unor texte argumentative (susținerea preferințelor și a opiniilor); redactarea unor compuneri având ca suport texte literare studiate sau la prima vedere – rezumat, caracterizare de personaj	208

Prezentarea unui punct de vedere asupra unor secvențe din texte la prima vedere, pe baza unor cerințe date (de exemplu: elemente de structură a operei literare, figurile de stil studiate, elemente de versificație etc.) sau prin exprimarea argumentată a opiniei personale privind structura textului, semnificația titlului, procedeele de expresivitate artistică învățate și semnificația/mesajul textului dat

223

2.2. Utilizarea, în redactarea unui text propriu, a cunoștințelor de lexic și de morfosintaxă, folosind adekvat semnele ortografice și de punctuație	232
Elemente de lexic studiate în clasele V – VIII	232
Aplicarea corectă a cunoștințelor de morfosintaxă în exprimarea scrisă	234
Folosirea corectă a semnelor de punctuație la nivelul propoziției și al frazei (coordonare, subordonare, incidentă)	236
Enunțul, fraza, părți de propoziție și propoziții studiate (predicatul și propoziția subordonată predicativă, subiectul și propoziția subordonată subiectivă; atributul și propoziția subordonată atributivă; complementul direct și propoziția subordonată completivă directă; complementul indirect și propoziția subordonată completivă indirectă; complementele circumstanțiale și propozițiile subordonate circumstanțiale corespunzătoare (de loc, de timp, de mod, de cauză, de scop); propoziția subordonată circumstanțială condițională, concesivă, consecutivă; expansiunea și contragerea	237

PARTEA A II-A

SOLUȚII ALE APLICAȚIILOR CORELATE COMPETENȚELOR DIN PROGRAMĂ

I. Receptarea mesajului scris, din texte literare și nonliterare, în scopuri diverse	244
1.1. Dovedirea înțelegerii unui text literar sau nonliterar, pornind de la cerințe date	244
Idei principale, idei secundare; ordinea logică și temporală a ideilor/a întâmplărilor dintr-un text	244
Moduri de expunere (narațiune, descriere, dialog)	244
Structuri în textele epice (logica acțiunii, timp, spațiu, modalități de caracterizare a personajelor, relațiile dintre personaje, naratorul)	245
Structuri în textele lirice (concordanța dintre forma grafică a poeziei și ideea transmisă de aceasta, eul liric)	246
Subiectul operei literare, momentele subiectului	247
Procedee de expresivitate artistică (figuri de stil: personificarea, alegoria, aliterația, metafora, hiperbola, epitetul, comparația, repetiția, enumerarea, antiteza)	247
Elemente de versificație (măsura, rima, piciorul metric, ritmul, versul, strofa)	247
Sensul propriu și sensul figurat al unor cuvinte într-un context dat	248
Trăsături specifice genului epic, liric și dramatic în opere literare studiate sau în texte la prima vedere	248

Respect p Trăsături ale speciilor literare: schița, basmul popular, pastelul, fabula, nuvela, romanul, doina populară, balada populară

251

Texte literare (populare și culte, aparținând diverselor genuri și specii); texte nonliterare

257

1.2. Sesizarea corectitudinii și a valorii expresive a categoriilor morfosintactice, a mijloacelor de îmbogățire a vocabularului și a categoriilor semantice studiate, a ortografiei și punctuației

259

Arhaisme, regionalisme și neologisme; cuvinte derivate, compuse sau obținute prin schimbarea valorii gramaticale/conversiune

259

Mijloacele interne de îmbogățire a vocabularului (derivarea, compunerea, schimbarea valorii gramaticale/conversiunea), familia de cuvinte; mijloacele externe de îmbogățire a vocabularului

260

Ortografierea diftongilor, a triftongilor și a vocalelor în hiat; despărțirea cuvintelor în silabe

260

Semne de punctuație: punctul, virgula, două puncte, ghilimelele, linia de dialog, semnul întrebării, semnul exclamării, cratima, punctul și virgula, linia de pauză

261

Semne ortografice: cratima, punctul

261

Valori expresive ale nivelurilor limbii (fonetic, lexical și morfosintactic) într-un text dat; elemente de limbă și de stil în textul literar; figurile de stil, versificarea

261

Categorii morfológice specifice părților de vorbire (conform programelor școlare pentru clasele a V-a – a VIII-a): părțile de vorbire flexibile (verbul, substantivul, articolul, pronumele, numeralul, adjecativul) și neflexibile (adverbul, prepoziția, conjuncția, interjecția); relații și funcții sintactice

262

Categorii semantice studiate: sinonime, antonime, omonime, cuvinte polisemantice; construcții pleonastice; sensurile cuvintelor în contexte diferite; elemente de sintaxă a propoziției și a frazei (probleme de acord; funcții sintactice; tipuri de propoziții principale și subordonatele indicate de programa școlară; propoziția regentă, elementul regent, cuvintele și construcțiile incidente; relații sintactice; topică și punctuație; valori stilistice ale folosirii acestora în textul dat)

263

1.3. Identificarea valorilor etice și culturale într-un text, cu exprimarea impresiilor și preferințelor

264

Elemente etice și culturale în texte literare și nonliterare și exprimarea propriei atitudini față de acestea

264

II. Utilizarea corectă și adekvată a limbii române în producerea de mesaje scrise, în diferite contexte de realizare, cu scopuri diverse

266

2.1. Redactarea diverselor texte, cu scopuri și destinații diverse, adaptându-le la situația de comunicare concretă

266

Elemente de redactare a unor compuneră pe o anumită temă/urmărind un plan dat sau conceput de elev; părțile componente ale unei compuneră; organizarea planului unei compuneră pe o temă dată; structurarea detaliilor în jurul ideii principale; dispunerea în pagină a diverselor texte; scrierea îngrijită, lizibilă și corectă

266

Redactarea unor texte reflexive și imaginative (compunerî care presupun exprimarea propriilor sentimente cu ocazia unui eveniment personal, social sau cultural); evidențierea unor trăsături ale unui obiect (peisaj, operă de artă, persoană) într-o descriere	266
Redactarea unor scurte narări; continuarea unor dialoguri; redactarea unor texte argumentative (susținerea preferințelor și a opinilor); redactarea unor compunerî având ca suport texte literare studiate sau la prima vedere – rezumat, caracterizare de personaj	267
Motivarea apartenenței unui text studiat sau la prima vedere la o specie literară sau la un gen literar	268
Prezentarea unui punct de vedere asupra unor sevențe din texte la prima vedere, pe baza unor cerințe date (de exemplu: elemente de structură a operei literare, figurile de stil studiate, elemente de versificație etc.) sau prin exprimarea argumentată a opiniei personale privind structura textului, semnificația titlului, procedeele de expresivitate artistică învățate și semnificația/mesajul textului dat	271
2.2. Utilizarea, în redactarea unui text propriu, a cunoștințelor de lexic și de morfosintaxă, folosind adecvat semnele ortografice și de punctuație	273
Elementele de lexic studiate în clasele V – VIII	273
Aplicarea corectă a cunoștințelor de morfosintaxă în exprimarea scrisă	273
Folosirea corectă a semnelor de punctuație la nivelul propoziției și al frazei (coordonare, subordonare, incidență)	274
Enunțul, fraza, părți de propoziție și propoziții studiate (predicatul și propoziția subordonată predicativă, subiectul și propoziția subordonată subiectivă; atributul și propoziția subordonată atributivă; complementul direct și propoziția subordonată completivă directă; complementul indirect și propoziția subordonată completivă indirectă; complementele circumstanțiale și propozițiile subordonate circumstanțiale corespunzătoare (de loc, de timp, de mod, de cauză, de scop); propoziția subordonată circumstanțială condițională, concesivă, consecutivă; expansiunea și contragerea)	274
PARTEA A III-A	
TESTE	
I. Teste	277
II. Sugestii de rezolvare și de evaluare	327

PARTEA I

Sinteze

Limbă și comunicare

I. FONETICA

A. SUNET. LITERĂ. CORESPONDENȚA DINTRE LITERE ȘI SUNETE

1. Alfabetul limbii române are 31 de litere (9 *litere-vocale*: *a, ă, â, e, i, î, o, u, y*, dintre care *literele-vocale*: *e, i, o, u, y* pot fi și semivocale, și 22 de *litere-consoane*).

2. Litera *e* poate fi vocală, semivocală sau literă ajutătoare:

- când este vocală, se scrie și se pronunță ca atare (*elev, element, electoral, eminent*) sau transcrie diftongul *ie* (se scrie *e* și se pronunță *ie* în cuvinte de tipul: *el, ei, ele, este, ești*);
- când este semivocală, se scrie și se pronunță *e* (*avea, beat, citea*) sau se scrie *e* și se pronunță *i* (*aceea, ea, insinueză*);
- ca literă ajutătoare/cu valoare fonetică zero, apare în grupurile: *ce, ge, che, ghe + vocala a* (*ceapă, geam, cheamă, veghea; e + a* nu formează un diftong).

3. Litera *i* poate fi vocală, vocală nesilabică/„*i*” *șoptit*, semivocală sau literă ajutătoare:

- când este vocală, se scrie și se pronunță ca atare (*aripă, binoclu, diplomat*);
- este vocală nesilabică/„*i*” *șoptit* atunci când este folosită ca literă finală: *azi, beri, cărti, câți, însuși, însuți, totuși* etc., sau când apare în elementele de compunere: *câtești-, fiești-, oarești-, ori-* + consoană: *câteștrei, fieșicare, oareșicare, orice, oricând,oricui*);
- când este semivocală, apare în diftongi (*iar, ied, iubesc, ai, copii, văzui*) sau în triftongi (*creioane, mi-au trimis*);
- ca literă ajutătoare/cu valoare fonetică zero poate apărea în grupurile: *ci, gi, chi, ghi*, când grupurile sunt urmate de o vocală (*ciot, ciur, Giurăscu, ghiul, chiar; i + vocală* nu formează un diftong), sau când acestea se află la sfârșitul unui cuvânt și nu formează o silabă distinctă (*duci, dragi, unchi*).

4. Litera *h* poate fi consoană (*haz, har, horă, şah*), dar și literă ajutătoare/cu valoare fonetică zero, în combinațiile: *che, chi, ghe, ghi* (*chemare, chinuit, veghe, ghicitoare*).

5. Litera *x* transpune următoarele grupuri de sunete: *cs* (*axă, boxer, fix, taxi*), sau *gz*: (*examen, exercițiu, exemplu, exil*); a nu se confunda cu situația în care apare scris grupul *cs* (*catadicsi, cocs, îmbâcsit, rucsac*), sau cu ortografia diferență la singular și plural *x/cș* (*complex/complecși, fix/ficși, ortodox/ortodocși, prolix/prolicși*).

7. Grupurile de litere *ce, ci, ge, gi* transcriu un singur sunet (generic denumit „*i*” consonantic) când sunt următe de o vocală (*ceapă, ciorbă, gream, giuvaier; e sau i + vocală* nu formează un diftong) sau când se află la sfârșitul cuvântului și nu formează singure o silabă distinctă (*atunci, bici, ajungi*); dacă formează singure o silabă distinctă, grupurile nu mai sunt „*i*” consonantic (*ajunge = a-jun-ge = 6 litere + 6 sunete*).

8. Grupurile de litere *che, chi, ghe, ghi* transcriu un singur sunet (generic denumit „*i*” consonantic) când sunt următe de o vocală (*cheamă, chiar, gheătuță, ghiozdan; e sau i + vocală* nu formează un diftong, iar *h* este literă ajutătoare) sau când se află la sfârșitul cuvântului și nu formează singure o silabă distinctă (*trunchi, unchiul, urechi*); dacă formează singure o silabă distinctă, grupurile nu mai sunt „*i*” consonantic (*veghe = ve-ghe = 5 litere = 4 sunete, întrucât h este literă ajutătoare*).

Atenție! Situația specială a grupurilor *ce, ci, ge, gi, che, chi, ghe, ghi* poate produce confuzii nedorite în stabilirea unor diftongi sau triftongi și în identificarea tipului conjugării unor verbe:

– *Gheorghe = Gheor-ghe = 8 litere + 5 sunete* (grupul *ghe* din prima silabă transcrie un singur sunet, denumit generic „*i*” consonantic, *h* și *e* sunt litere ajutătoare, iar *e + o* nu formează un diftong; grupul *ghe* din a doua silabă nu mai este „*i*” consonantic, *h* rămâne literă ajutătoare, iar *e* este vocală);

– *vegheau = ve-gheau = 7 litere + 5 sunete* (grupul *ghe* formează un singur sunet, denumit „*i*” consonantic, în care *e* și *h* sunt litere ajutătoare; în cuvânt nu există un triftong, *ci* diftongul *au*);

– *a veghea, a îngenunchea* nu sunt verbe de conjugarea a II-a (conțin grupul *ghe* în situația amintită), *ci* de conjugarea I, ca și verbele de tipul *a lucra*.

B. VOCALE. SEMIVOCALE. CONSOANE. DIFTONGI. TRIFTONGI. HIAT

1. **Vocalele** sunt sunetele care se pronunță independent (*a, ă, â, e, i, î, o, u, y*) și care formează o silabă singură (*a-er*), dar și însotite de una sau mai multe consoane (*con-struc-tor*), de o semivocală (diftong: *oa-ie*), de două semivocale (triftong: *cre-ioa-ne*) sau de combinația consoană/consoane + semivocală (*mai-că, leoar-că*); sunetele *a, ă, â, î* sunt totdeauna, vocale, iar sunetele *e, i, o, u* sunt vocale sau semivocale, în funcție de combinațiile existente în cuvânt (*e-lev = e vocalic; bea = e semivocalic*).

2. **Semivocalele** (*e, i, o, u, y*) sunt sunetele pronunțate cu jumătate din durată și intensitatea unei vocale; nu pot forma singure o silabă, ci împreună cu o vocală (obținându-se diftongi sau triftongi: *moa-ră, le-oai-că*).

3. **Diftongii** sunt grupurile de sunete formate dintr-o semivocală + o vocală (ascendenți sau crescători: *bia-tă*) sau dintr-o vocală + o semivocală (descendenți

sau descrescători: *căi-ne*), care nu se despart în silabe diferite; pot apărea în același cuvânt (*dia-vol*), sau între două cuvinte alăturate, scrise cu cratimă și pronunțate legat, mai ales datorită ritmului rapid al vorbirii (*de-abia = de-a + bia = 2 silabe*, iar *e-a* este diftong ascendent).

4. Triftongii sunt grupurile de sunete formate dintr-o vocală + două semivocale (*a-veau, ci-teai, tă-iai*), care nu se despart în silabe diferite; pot apărea în același cuvânt (*le-oai-că*), sau între două cuvinte alăturate, scrise cu cratimă și pronunțate legat, mai ales datorită ritmului rapid al vorbirii (*de-au venit = de-au + ve-nit = 3 silabe*, iar *e-au* este triftong).

Atenție! Conform regulilor pronunțării (DOOM – „în pronumele personale și în formele verbului *a fi* se scrie *e*, dar se pronunță [ie]”), cuvinte de tipul *eu, el, ele, ești, este, e, eram, erai, era, erați* conțin diftongi, iar pronumele *ei, dumneaei* conțin triftongi.

5. Hiatul este grupul de sunete format din două vocale alăturate, care se despart în silabe diferite (*a-e-ri-an, bac-te-ri-e, al-co-ol, i-de-e, po-et*); în pronunțarea și în scrierea neîngrijită există o tendință de evitare a hiatului prin eliminarea unei vocale (*alcol, zologie*) sau prin intercalarea unei semivocale (*ideie, poiet*), ambele procedee fiind greșite; este corect însă procedeul pronunțării legate, în ritm rapid, a cuvintelor, ceea ce conduce la scrierea cu cratimă și la transformarea unei vocale în semivocală (*de aceea = de + a-ce-ea*, în care *e + a* sunt vocale, față de *de-aceea = de-a + ce + ea*, situație în care *e-a* este un diftong, rezultat din transformarea vocalei *e* în semivocală).

Atenție! Folosirea cratimei (semn de ortografie) în asemenea situații poate avea mai multe consecințe:

- pronunțarea legată a două cuvinte diferite (datorită ritmului rapid al vorbirii: *de abia = de-abia*);
- transformarea unei vocale în semivocală (*de a venit = de-a venit*);
- eliminarea/elidarea unei vocale (*de ar da = de-ar da*);
- dispariția unei silabe (*se aduce = se + a-du-ce = 4 silabe; se-aduce = se-a + du-ce = 3 silabe*);
- în poezie, procedeul este folosit pentru conservarea metricii (păstrarea măsurii versului și menținerea aceluiași ritm).

C. SILABA. DESPĂRTIREA CUVINTELOR ÎN SILABE

Silaba este sunetul sau grupul de sunete pronunțat printr-un singur efort de respirație. Obligatoriu, o silabă are în componență să o vocală și numai una (*a-cum*), la care se pot adăuga o semivocală (obtinându-se un diftong: *oa-lă*), două semivocale (rezultând un triftong: *ve-deai*), de la una la patru consoane (*opt-spre-ze-ce*) sau combinații de una – două semivocale + de la una la patru consoane (*struc-tu-rii*).

Despărțirea cuvintelor în silabe are loc în conformitate cu regulile pronunțării (*silabație fonetică*) recomandate de DOOM, dar și în raport cu elementele